

Ting at stemme for samtlige de Ændringsforslag, som ere stillede dels af Udvalget, dels af dets Flertal. Jeg tror, at naar Tinget vedtager disse Ændringsforslag, har det dermed bevilget et Budget til vort Militærvæsen, som er forsvarligt, og som Administrationen kan være tjent med, idet den derved kan opretholde et Forsvar, uden at der gribes ind i de Forhold, som ere skabte ved de bestaaende Love, og uden at nogen lider Skade derved, et Forsvar endelig, som er i Overensstemmelse med de økonomiske Forhold, som for Øjeblikket findes i Landet og i Overensstemmelse med den neutrale Stilling, som alle fordre, at vort Land skal indtage.

J. Hage: Blot det var saa vel, som den ærede Ordfører nu sluttede med at udtale, at naar vi blot vedtog disse Bevillinger, saaledes som Flertallet har foreslaaet dem, kunde man føle sig fuldstændig beroliget ved, at nu var der bevilget alt, hvad der fornødtigvis behøvedes. Desværre er der et Mindretal, som ikke har kunnet slaa sig til Ro ved disse Betragtninger, og det forekommer dette Mindretal som tidligere, at man er gaaet alt for skønsmæssigt til Værks, og sat som Hovedsag, at den finansielle Grænse, man en Gang har sat sig, ikke maa overskrides. Det er Hovedsagen for Flertallet, om det er nødvendigt eller ikke, bliver det sekundære. Vi have saaledes ikke kunnet forstaa, at man, efter at dette Ting har godkendt Kjøbenhavns Befæstning — det har man gjort, og hvad enten man nu er tilfrøds eller ikke med, at det er sket, erkender man jo nu, at hvad der ligger der, ogsaa bør forsvares — dog vedblivende ligesom har forfulgt denne Bevilling endogsaa paa meget smaa Punkter, hvor det drejer sig om nødvendige Ting af ringe finansiell Betydning, som den ærede Ordfører dog næppe vil benægte, absolut høre med til et ordentligt Forsvar. Det gælder særlig Bevillingerne paa § 26; men for at gaa lidt metodisk frem, skal jeg tillade mig at begynde med Uoverensstemmelser paa § 22. Paa § 22 er der i alt kun en Forskel af 28,970 Kr., som Flertallet vil nægte, og som Mindretallet vil tiltræde, og deraf er der et Beløb paa 18,970 Kr. til Kjøbenhavns Befæstning. Der er Bevillinger til Istandsættelse af Jærnbanesporet langs Vestencenten, Foranstaltninger ved Feltmagasinet, Anbringelse af elektrisk Lys i Middelgrundsførets Kasernemoler, Bygning af en Kælder for Marketenderen o. s. v. paa Vestfronten og Paabegyndelse af Brøndanlæg paa Vest-

encenten. Alle disse Udgifter beløbe sig til 18,970 Kr. Hvorledes vil nu egentlig den ærede Ordfører mene, at naar man til Kjøbenhavns Befæstning, som ikke er saa ringe, kun blev enig om i sin Tid at beregne 40,000 Kr. om Aaret, medens man fra militær Side havde erklæret, at 75,000 Kr. aarlig var Minimum, man saa nu kunde tage 18,970 Kr., altsaa henimod Halvdelen ud af disse 40,000 Kr., og dette Beløb dog skulde være tilstrækkeligt til ordinær Vedligeholdelse af Fæstningen. Hvorledes det er muligt, indser jeg ikke, og at det skulde være Ting, som kunne opsættes, tror jeg ikke, den ærede Ordfører selv kan paastaa, hvis man da vil have, at Fæstningen skal holdes i Orden. At det ikke kan nytte noget at have et Jærnbanespor ved Vestencenten i en saadan Stand, at man, naar en Kamp pludselig begynder, saa først skal til at reparere det, forekommer mig saa selvindlysende, at jeg ikke forstaa, hvorledes man kan være af en anden Mening, hvis man da notabene vil have sine Ting i Orden. Der er vistnok andre Ting, der bedre kunde undværes, end netop at holde dette Jærnbanespor i Orden. Det samme gælder ogsaa om disse Brøndanlæg, som umuligt kunne foretages i en Fart, og som man dog vil komme meget til at savne. Det er dog navnlig paa § 26, at Uoverensstemmelserne fremtræde. Der er det Mindretal, paa hvis Vegne jeg taler, gaaet med til Nedsættelser til et Beløb af 225,000 Kr., medens Flertallet vil til en Nedsættelse af 518,500 Kr., altsaa Differencen er ca. 300,000 Kr. Jeg maa maaske ganske kortelig berøre disse Positioner. De fleste ere bekendte fra tidligere Tid, og Mindretallet har erkendt, at naar Flertallet blot vilde være med til at give, selv om det ikke var det fulde Beløb, vil man slaa sig til Ro dermed, idet man deri saa en Anerkendelse fra Flertallets Side af, at Bevillingerne i og for sig vare nødvendige, og derfor forhaabentlig maatte blive gennemførte, selv om Tiden ganske vist er et vigtigt Spørgsmaal, og det ikke kan nytte at fordele paa ret mange Aar, hvad der egentlig bør være parat hvert Aar. De Positioner, der er Tale om, ere Bevillingerne til Positionsskyts, røgfrit Krudt osv., som ere gamle Bekendte, og som jeg ikke nærmere skal komme ind paa. Af samme Grund er Mindretallet gaaet med til at stryge 15,000 Kr. til Brisantgranater, skønt man selvfølgelig erkender, at man vistnok snarest mulig burde anskaffe en Del af dette Projekt. Med Hensyn til Rygskjoldene har Mindretallet ikke kunnet slaa sig til Ro